

[Per Stig Møller]

Skal man endelig operere med ufinansierede lempelser i statsbudgettet, skal det i hvert fald ske meget målsøgende, og målet skal være varigt at fremme beskæftigelsen, styrke erhvervslevet og give de nye vækstbærende teknologier et skub frem. Så kommer pengene ind igen. Vi skal fremme overgangen til de nye vækstbærende teknologier, som giver arbejde og eksport, men vi skal gøre det hurtigt, ellers har andre lande opfundet metoden før os. Derfor bør vi indføre 125 pct.s fradrag for investeringer inden for disse områder og for forskning og udvikling herhjemme.

Vi kan konstatere, hvorledes miljøteknologien på få år f.eks. har haft en betydelig fremgang i beskæftigelsen og også haft en meget betydelig eksportfremgang. Det kan lade sig gøre at forene vækst og beskæftigelse. Det vil være muligt at skaffe 50.000–100.000 reelle arbejdspladser og forbedre vores eksportindtægter, hvis skattereformen og arbejdsmarkedsreformen vel at mærke gennemføres uden at komme i den sædvanlige socialdemokratiske tvangstrøje.

Derfor vil vi stemme for SF's dagsorden, thi som det fremgår af, hvad jeg har sagt, vil det med vilje, fremsyn og ansvarlighed være muligt at skabe 50.000–100.000 nye arbejdspladser. For at få bragt denne opfordring til afstemning vil vi naturligvis stemme imod regeringens dagsordensforslag, for efter vores opfattelse har regeringen sat en gammel kurs mod dårligere tider.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

I »Dansk dynamik, en helt ny vækststrategi«, som for nylig kom fra Fremskridtspartiet, skrives der på side 7: »Der etableres en særlig fradragsordning for virksomheder, så alle uddannelsesinvesteringer kan afskrives med 125 pct.«

Undskyld, jeg siger det, men på mig virker det, når man har fulgt med i Det Konservative Folkepartis politik tidligere, som om man også i Det Konservative Folkeparti har lært af Fremskridtspartiet. Det skal I kun have tak for, hvis det er tilfældet. Men jeg må nok sige, at meget tyder på, at man ikke længere, efter at man er kommet i opposition, kan føre sin tidligere politik, og det skal man i hvert fald ikke klandres for. Jeg synes, det er flot, at man nu

kan indse, at netop denne ordning, som vi lige for nylig har vedtaget i folketingsgruppen skal være vores politik, også kan bruges i Det Konservative Folkeparti. Tak for det!

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

I de 20 år, jeg har beskæftiget mig med politik både uden for dette hus og i dette hus, har jeg altid ledt efter et område, hvor alting var sort eller hvidt, og jeg har aldrig kunnet finde noget. Men jeg kan forstå, der er et område, hvor alting er sort eller hvidt, og det er regeringens skattereform. Der er alting sort. Og dér er alting negativt. Og dér er alting bare dårligt i De Konservatives øjne. Det er jeg selvfølgelig ked af.

Jeg er mest ked af det, fordi jeg anser hr. Per Stig Møller for en meget hæderlig mand, og derfor må det være uvidenhed, der gør, at hr. Per Stig Møller kan stå og sige de ting, som hr. Per Stig Møller kunne sige om erhvervsbelastningen heroppe.

En kendsgerning er det, at skattereformen giver en erhvervsbelastning ekstra på 0 pct. i 1994, på 0,2 i 1995, på 0,4 i 1996, på 0,8 i 1997 og på 1,5 i 1998, og her skal så modregnes den udvikling i lønudviklingen, der vil ske på baggrund af den faldende marginalbeskatning, hvilket gør, at man samlet set kommer ned på en uendelig lav erhvervsbelastning af det her.

Det er de tal, regeringen har lagt frem, og det er de tal, der bygger på beregningerne, og det er de konsekvenser, der er. Derfor synes jeg, det er urimeligt, at De Konservative flere gange i dag ligesom under debatten forleden dag igen og igen og igen kaster sig over regeringens erhvervs politik. Denne skattereform er med til at sætte hjulene i gang og dermed med til at skabe flere arbejdspladser. Det er stadig væk pinligt at hive Venstres og De Konservatives forslag frem den ene gang efter den anden.

Lad os nu tage arbejdsmarkedsbidraget. Arbejdsmarkedsbidraget har denne regering valgt at indføre fra 1997, hvor den gamle regering ville indføre det fra 1995, og forskellen er den, at i 1997 har der været en overenskomst-runde inde, så virksomhederne er i stand til at føre det med ind i debatten om de kommende overenskomster.

Det er en urimelig hetz mod regeringens erhvervs politik, De Konservative har valgt, og